

„Megtalálni őt magunk között”

Életige

„Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja.” (Zsolt 144,18)

2006. július

Istenhez írt himnusz ez a zsoltárvers, amiből vettük az igét:

Ő „bővelkedik a szeretetben”

A zsoltár szerint, amikor szüksége van táplálékra vagy bármi másra, Istenhez fohászkodik minden teremtmény. Ő pedig nagylelkűen kinyújtja felénk adakozó kezét.

Mindenkit gondjaiba vesz, támogatja a gyengét, nehogy elessen, az eltévedteket pedig a helyes útra segíti.

Ő nem távoli Isten, aki magunkra hagy minket, aki közömbös az emberiség, az egyes ember sorsa iránt. Erről megbizonyosodhattunk számtalanszor.

Igaz, előfordulhat, hogy nagyon messzinek tűnik. Magányosnak, bizonytalannak érezzük magunkat, és elveszünk az erőnket meghaladni látszó helyzetekben.

Mintha így kiáltana szívünk:

„Uram, hol vagy?”

Valóban szeretsz engem?

Valóban szeretsz minket?

Akkor mindez miért van?”

Ez az ige újra ébreszti bennünk a bizonyosságot, hogy életünk útjain sohasem vagyunk egyedül: **Isten létezik, és szeret engem.** Minden esemény kapcsán kimondhatom, ki is kell mondanom: szeret engem az Isten. **Valamilyen fájdalom ér? Isten szeret engem! Örömek érnek? Isten szeret engem!**

Itt van, velem van mindig. Tud rólam: osztozik minden gondolatomban, minden örömben, minden vágyamban, velem hordozza az aggodalmimat, életem minden megpróbáltatását.

Hogy növelhetjük még a hitünket abban, hogy Ő jelen van?

Úgy, hogy keressük magunk között.

Megígérte, hogy jelen lesz ott, ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében.

Ezért azokkal, akik az igét élik, az **evangéliumi kölcsönös szeretet jegyében találkozunk**, és osszuk meg a tapasztalatainkat!

Így megízleljük majd jelenléte gyümölcseit: az **örömet, a békét, a fényt, a bátorságot.**

Történt egyszer, hogy...

Vasárnap volt, és ahogy felébredtem, kértem Jézust, hogy világosítson meg, hogy nap közben mindig szeretni tudjak. **Mikor észrevettem**, hogy a szüleim misére mentek, és senki sincs otthon, az az ötletem támadt, hogy rendbe rakom és kitakarítom a házat. Próbáltam rendbe tenni mindent a legapróbb részletekig, még virágokat is tettem a nagyszoba asztalára. **Mikor befejeztem**, még maradt időm, hogy előkészítsem a reggelit, és megteríttem az asztalt. **Amikor a szüleim** visszatértek, meg voltak lepve és nagyon örültek. Azon a vasárnap a reggelit nagy örömben töltöttük el. Sok mindenről beszélgettünk. Elmondtam neki mindazt, amit a héten átéltem. **Az a kis jó cselekedet** megadta az alaphangját egész csodálatos vasárnapnak!

Hermez – Közel-kelet